

23.2.69, יום א'

ביקר אצלי שנית הרופא ח. קובריין. לאחר שבדק אותי אמר לי שאיני

צריך לטיפול בחצי סבריא /לא בפיזיותרפיה ולא במרחצאות ולא בנשיפה -

אינהלציה -) אחרי יום הששי. עלי להישאר עוד שני ימים במבריא כדי שאראה

כיבד אני מרגיש (והוא אולי יבוא לבקרני שלישיה) וביום ב' אוכל לשוב לשדה-

בוקר.

שלחתי מכתבים למאיק בבאי במבריה ולקבוץ כפר גלעדי שממני צרכי

ריפוי לא אוכל להשתחף ביום האבל להדובי כלכותה (בגדר) ביום ד', ולא אוכל

לבוא לכנס הנערך בכפר גלעדי ביום ג'.

שלחתי לארץ תוסמת למרק סיכומים (תולדות הכדינה וחיים הודיע לי

שאני עוד יספיק להכניס לספר).

26.2.69, יום ד'

אמבול בא הנה הנשיא עם רעייתו. הוא השתכן בחדר בקומה הראשונה

שמייד התאכסנתי בו. הבוקר נקראתי אליו. ירדתי מיד - והוא אמר שהודיעו

לו סליפוניה שאשכול מת. בעשר הודיעו על כך גם ברדיו. הוא שאל אותי אם

אסע לירושלים - הוא יוצא לירושלים עם רחל, - אמרתי לו - שאיני יכול לעזוב

חסוי

את הרמזי במרחצי סבריה. במובן אישי אני מצטרף על מותו

[use]
שזה סיפר לי שבולדה בחנה לו לקרוא

חסוי

מכתבי אליה.